

[Harald Nielsen.]

den afvendes, saa er den mest virkningsfulde. Indsats fra det offentlige Side efter min Anskuelse en Politik, der økonomisk stiller Landbrugserhvervet paa lige Fod med de øvrige Erhverv, og som giver Mulighed for Udstykningsagens Fremme. En Udvikling i den Retning vil nemlig styrke Ungdommens Tillid til Fremtidsudsigterne inden for Landbrugserhvervet, og det er det, der skal til, om det skal lykkes for os at fastholde en tilstrækkelig stor Del af vor Ungdom ved den danske Jord.

Ja, det var, hvad jeg havde Lyst til at fremføre, nu da Spørgsmaalet om Landbrugsmedhjælpernes Arbejds- og Ferieforhold er sat paa Dagsordenen. Fremskaffelsen af den fornødne Arbejdskraft til Landbruget er et saa alvorligt og aktuelt Problem, at det synes mig rimeligt, naar der er en Anledning dertil, at drage det frem. Om selve det kommunistiske Forslag skal jeg sluttelig sige, at vort Parti naturligvis som vanligt vil være villigt til Forhandling og Overvejelse, men Tilslutning til Forslaget, saadan som det foreligger, kan vi ikke give.

Victor Larsen: Jeg har noget svært ved at forstaa det hensigtsmæssige i det foreliggende Lovforslag. Sandheden om Ferieloven er, at den gaar meget videre end de Regler og Krav, der opstilledes paa den 20. internationale Arbejdskonference, idet man i Modstrid med, hvad der foreslaas i det her vedtagne Konventionsudkast, og hvad der gælder i en Række Lande, vedtog en Lov, hvor man næsten fuldstændig slettede Kravet om en vis Tids Arbejde i samme Virksomhed, idet der kun for Landbrugsarbejdernes Vedkommende krævedes 25 Dages Arbejde i samme Virksomhed i 1 Aar, og ellers kun 6. Ferieloven blev derefter ikke blot en Lov om lovordnet Ferie for Personer med fast Arbejde, men i Virkeligheden ogsaa en Lov om Løntillæg paa 2 pCt. for praktisk talt alle Arbejdere.

Det foreliggende Lovforslag vidner om en meget ringe Forstaaelse af Landbrugets Forhold, og jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Fuglsang, at jeg synes ikke, han har gjort det bedre ved sin Tale. Det ærede Medlem Hr. Fuglsang har aldeles ikke prøvet paa at faa os andre over paa sit Parti eller sit Syn, nej, det ærede Medlem holdt faktisk en Tale, hvori han kom med alle de gamle Fraser om de daarlige Arbejdsgivere inden for Landbruget, om de vældige Fortjenester og alt, hvad herhen hører. Maa jeg sige om Godsejerens Fortjeneste paa de 24 000 Kr., at der ogsaa

er noget, der hedder en Kapitalindsats i Virksomheder. Det ærede Medlem kender dog maaske en lille Smule til Forrentningsprocenter, og det var i og for sig det, man skulde hæfte sig ved. Men for øvrigt er Talen om de daarlige Forhold inden for Landbruget og alt, hvad dertil hører, i Virkeligheden kommet en Postgang for sent. Landbrugets Arbejdsgivere er baade paa den ene og den anden Maade fulgt med de andre Erhverv. Naar Talen er om Arbejdsløshed med Hensyn til Husassistenter og Landbrugsarbejdere, er Forholdet det, at der er for lidt Arbejdskraft overalt. Det gælder for alle Virksomheder, at der er for lidt Arbejdskraft, men der er for Landbrugets Vedkommende ganske særlige Forhold, som det ærede Medlem Hr. Fuglsang slet ikke kom ind paa. Det gælder netop her om ogsaa i Arbejdernes Interesse at bevare et nogenlunde fast og roligt Arbejdsforhold, og dette modvirker de foreslaaede Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, f. Eks. Bestemmelsen om at de 25 Dage nu skal ned til 6. Den virker i Retning af løsere Arbejdsforhold.

Mangelen paa Forstaaelse gør sig ogsaa gældende, naar man foreslaar, at de Personer, der omfattes af Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, skal ind under Ferieloven. Det har ofte af Arbejdernes Repræsentanter været hævdet, at Landbruget selv i nogen Grad var Skyld i sin manglende Arbejdskraft, idet man ikke fra Arbejdsgivernes Side lagde Vægt nok paa de langvarige Tjenesteforhold. Afdøde Folketingsmand Oscar Levinsen, som jo nok kendte en Smule til disse Ting, hævdede dette stærkt og var en ivrig Talsmand for dette Synspunkt, men ethvert Forsøg paa at gennemhulle den nævnte Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper virker i den gale Retning, og dette Forslag er netop et typisk Forsøg herpaa. Forhøjelsen fra de 4 til de 6 pCt. er en ren og skær generel Lønforhøjelse paa et Tidspunkt, hvor man i Sandhed skulde tro, at selv Kommunisterne maatte kunne se, at dette hele Danmarks nuværende Stilling taget i Betragtning, er temmelig misforstaaet og aldeles ikke i Arbejdernes Interesse.

Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne fraraade at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Rasmussen (Gylling): Mit Parti ser saaledes paa det, at den Udvikling, der er foregaaet i de senere Aar, hvor mange flere Mennesker faar Nytte og Glæde af Ferie